

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 13 MEI.

Kamer.

Aan het dagorde heeft men de voortzetting der beraadslaging oer het budget van oorlog.

M. FRÈRE zegt dat hij slechts aan de opmerkingen zal antwoorden, welke tegen zijn stelsel gedaan zijn. M. Thonissen is zoo goed geweest, mij ter gelegenheid der militaire kwestie, een certificaat van goed gedrag en zedelijkheid af te leveren. (Men lacht) Ik ben, inderdaad ook altijd met eerlijkheid ten opzichte van het leger te werk gegaan.

M. THONISSEN. Ik heb u recht gedaan, ziedaar alles.

M. FRÈRE. M. Thonissen heeft verscheidene mijner denkwijzen, als overdreven of als dwalingen behandeld; hij heeft gezegd, dat ik mij vleide, hem door mijne redevoering van het pruisisch stelsel te hebben doen afzien: dat is eene dwaling. M. Thonissen verwerpt eenvoudig het pruisisch stelsel, en beweert dat niemand der militaire commissie hetzelfde gevraagd heeft; en nogtans heeft M. Guillaume hier op de ministeriële bank, luidop gevraagd, dat de militaire dienst zou ingericht worden gelijk in Pruisen. Indien M. Thonissen 't pruisisch stelsel verwerpt, roemt hij er toch de uitmuntende uitwerksels van. Volgens hem is het pruisisch leger het eerste leger der wereld, en de toekomst behoort aan den op zijn pruisisch ingerichten militairen dienst. MM. Chazal, Eenens, de Niederwerth en Vilain XIII, allen leden der commissie, hebben stellig het pruisisch stelsel gevraagd. Spreker geeft lezing van hunne verklaringen.

Daarenboven houdt M. Thonissen staande dat men in Pruisen de vrijwilligers van een jaar van het contingent aftelt. luidens een koninklijk besluit, zoo men zegt van 1868.

M. THONISSEN. Ik zal het u mededeelen.

M. FRÈRE. Tot in 1868, waren er dus gedwongen plaatsvervangens. Spreker geeft lezing van een keizerlijk besluit, waardoor het cijfer voor het leger voor 1872 bepaald wordt, en hetwelk daarenboven meldt, dat de vrijwilligers van een jaar, bij het getal van het werkelijk leger, in vredestijd, niet begrepen zijn; dus zijn ze vervangen. Nog heeft M. Thonissen, in eene zitting der commissie, een voorstel gestemd, luidende dat de plaatsvervangens niet in het contingent zouden begrepen worden; na gestemd te hebben, heeft hij nagedacht.

M. THONISSEN. Wat kwaad ligt er in, na te denken?

M. FRÈRE. Geen. Ik prijs er u om; doch men moet goed nadenken. M. Thonissen heeft toen een bijzonder vrijwilligers stelsel uitgevonden. Ons contingent is nagenoeg uit 9000 milicianen en 3000 plaatsvervangens samengesteld, welke allen gedurende 2 en 5 jaren dienen; met dit contingent stelt men ons leger van 100,000 man samen. Dit stelsel van M. Thonissen zou drie vrijwilligers van een jaar, in de plaats van een jaar, in de plaats van een miliciaan brengen; dan is het contingent op 11,000 mannen gebracht, maar, dan ook zullen wij in plaats van 9000 milicianen, er 11,000 hebben, 2000 milicianen zullen dan de vrijwilligers van een jaar moeten vervangen; en zoo brengt dat stelsel ons contingent op 14,000 mannen. Men beschuldigt de plaatsvervangens van onbillijkheid, met het vrijwilligerschap van een jaar zal er nog eens onrechtvaardigheid bijgevoegd worden. De plaatsvervangens zijn ook de slechte soldaten niet; hebben de 165,000 plaatsvervangens, te Metz niet behdhaftig hunnen plicht gedaan?

Wat de misdaden en veroordeelingen der onderofficiers betreft, dat raakt de plaatsvervangens niet, want het grootste gedeelte der onderofficiers zijn geene plaatsvervangens.

M. THONISSEN. Sedert er plaatsvervangens bij de onderofficiers zijn aangenomen, zijn zij bedorven. De cijfers welke ik aangehaald heb, bewijzen het.

M. FRÈRE. Uwe statistiek bewijst dat de plaatsvervangens beter zijn dan de vrijwilligers. Eindelijk beweert M. Thonissen, dat daar de plaatsvervangens bijna allen tot den minderen stand behooren, zij er geen belang bij hebben, de eigenaars te verdedigen, en dat het zelfs gevaarlijk is 's lands verdediging aan dergelijke handen te vertrouwen. Zeker is de lage klas zeer tot socialisme geneegen, en ook geen enkele klas zou van den militairen dienst mogen uitgesloten worden; doch in vredestijd, moet voor het stoflijk en zedelijk welzijn der natie, den militairen dienst zooveel mogelijk verminderd worden. Men vergist zich als men beweert dat de lage klas geen belang in de verdediging van het land heeft; immers, het is de werkende klas, welke het meest door den oorlog lijdt, de rijke kan leven, doch de werkmans vergaat van gebrek; dan heeft hij er belang bij den handel en de nij-

verheid waarvoor hij leeft, te verdedigen. (Dat is waar.)

De werkende klas bedraagt in Europa 60 t. h. dan volgen de kleine burgers, de kleine handelaars, daarboven: de burgerij en eindelijk, aan het toppunt der samenleving, zijn de weinige rijken. Wij hebben in België 1,000,000 mannen, waarvan er maar 100,000 den taks van 40 fr. kunnen betalen; gij ziet dus wel dat het onmogelijk is, het leger uit eigenaars samen te stellen.

Verder weerspreekt M. Frère, helgen M. Thonissen over het engelsche en het italiaansch leger gezegd heeft.

M. VLEMINCKX vraagt aan het gouvernement,

of het verslag der algemeene inspecteurs van 1869, op het bureau kan neergelegd worden.

M. THIEBAULD verzet er zich stellig tegen.

M. DAVID verklaart morgen het gouvernement te zullen ondervragen, over de wijze waarop het officieel onderwijs in de tentoonstelling van Weenen vertegenwoordigd is. (Men lacht)

M. MALOU verklaart uitleggingen te willen geven, betrekkelijk de vrijheid der militaire schriften. Er zijn twee stelsels: datgene der vrijheid, behalve de aanrandingen der tucht, welvoegelijkheid, wetten, enz. en dat der voorloopige censuur. Het eerste is door M. Guillaume aangenomen, en daarvan uitgaande, heeft hij de brochure *Ce que vaut la garde civique*, gelaakt: hij heeft er een uittreksel van geblameerd, hetwelk beweert dat geen enkel officier de portefeuille van oorlog zou aannemen, indien het pruisisch stelsel er niet in opgesloten lag. Daar het stelsel der voorloopige censuur den minister verantwoordelijk maakte, zou dezelve aan het vlugschrift een ernstig karakter gegeven hebben. Wat de inschrijving, door *la Belgique militaire* geopend, betreft, deze heeft niets betreunswaerdig dan de reeks namen en die inschrijving heeft slechts voor de uitgave van twee vlugschriften gediend. Er heeft dus in geene wijze een *pronunciamiento* bestaan.

De minister van financiën herinnert daarna zijne vroegere verklaringen, aangaande de reserve-inrichting of burgerwacht; het gouvernement heeft over dit punt nog geen besluit genomen, en is gansch niet voornemens, dezelve in den militaristen zin, van het ontwerp van 1867, in te richten.

Als wij een verdraaglijk en praktisch stelsel zullen gevonden hebben, zegt M. de minister, zullen wij hetzelfde aan de Kamer voorstellen.

M. VLEMINCKX komt terug op zijn voorstel, betrekkelijk het neerleggen van het verslag der algemeene inspecteurs van het leger. (Vaan, neen)

M. DUMORTIER verzet zich tegen die neerlegging.

De zitting wordt ten 5 ure geheven.

De eerw. heer Noben, pastoor te s'Heeren-Elderen, is in dezelfde hoedanigheid benoemd te Hex, in vervanging van den eerw. heer Dirix, overleden.

M. Tans, kapelaan in de parochie van St-Pholien te Luik, is kapelaan benoemd te Wellen.

Binnenland.

Het heiligdom van O. L. Vrouw te Scherpenheuvel, is over eenige dagen weer getuigen geweest van eene schielijke en gansch wondere genezing. Eene jeugdige juffrouw van Brussel, die sedert lang gehoor en spraak verloren had, en vruchteloos vele geneesheeren geraadpleegd en allerlei geneesmiddelen had gebruikt, besloot eindelijk haren toevlucht te nemen tot Maria en ter bedevaart naar Scherpenheuvel te gaan. In den vroegen morgen gaat zij vol vertrouwen naar de kerk en woont er de H. Mis bij. Een oogenblik voor de Consecratie doet zij tekenen aan hare gezin of zij niets boven het altaar bemerkt; doch nauwelijks heeft zij een ontkennend antwoord verkregen, of zij schijnt gansch ontroerd en als verrukt, en eensklaps, terwijl de priester de H. Hostie ter aanbidding opheft, roept zij met klare en luide stem uit: « O Maria, help mij, genees mij! » Taal en gehoor had zij oogenblikkelijk teruggekregen. Men kan zich de ontroering verbeelden der talrijke geloovigen die de kerk vervulden. Velen konden hunne vreugdekreten niet bedwingen, en na de Mis steeg een vurig dankgebed ten hemel op. Het meisje vertelde dan dat zij aan de Consecratie van de Mis op eens door eene verschijning van O. L. Vrouw, in schitterend gewaad, als verrukt was geworden; dat Maria haar teken had gedaan tot haar te naderen, en dat het op dit oogenblik was geweest dat zij de taal had teruggekregen en de bovengemelde kreten had uitgesproken. — Eere en dank zij aan onze goede Moeder Maria!

— Men schrijft uit Brussel, 11 mei: Den 15 augusti aanstaande zal het 25 jaren

geleden zijn, dat het standbeeld van Godfried van Bouillon, alhier op de koninklijke plaats werd opgericht. Op het voetstuk staat nog geen hoegenaamd opschrift, hetwelk ons recht bevestigd op dien beroemden oorlogsmans, welke Jerusalem uit de handen der ongeloovigen verlost en aan de kristenen van het oosten de vrijheid weder gaf.

— Men schrijft uit Moerzeke bij Dendermonde:

Als een voorbeeld van langlevendheid mag zekerlijk aangehaald worden dat van den heer Jozef Joos, uit onze gemeente. In 1870 vierde men alhier zijn eeuwfeest. Thans den 6 mei laatste heeft hij zijne 103 jaren voltrokken en geniet — betrekkelijk zijnen hoogen ouderdom — eene zeer goede gezondheid naar geest en lichaam.

Geboren in 1770, is hij dus nog gedurende 10 jaren getuige geweest van de vreedzame dagen van Maria-Theresia; hij beleefde het tijdstip van Joseph II en der patriotten, der Fransche Republiek en het schrikbewind; van het eerste Fransch Keizerrijk; van onze vereniging en scheiding met Holland; van Leopold I en nu nog dat van onzen doorluchtigen koning Leopold II. Het spreekwoord heeft dus gelijk dat er veel gedurende een menschenleven kan voorvallen.

— Ziehier een goed middel om veel meikevers te vangen, dat gegeven is door eenen landbouwer, welke er de goede uitslagen van beproefd heeft: Bij het vallen van den avond legt hij te midden van zijnen boomgaard eene bodemloze ton, waarvan de duigen langs binnen geteerd zijn. Op den grond zet hij een brandend nachtlucht. De insecten van allen aard, aangetrokken door het licht, vallen op het nachtlucht, zij fladderen er rond, vliegen tegen de duigen en blijven er aan plakken. Des anderendaags vindt men duizenden meikevers op den grond liggen. Met 60 centiemen teer kan men al de meikevers eener streek vangen, en men verliest zijnen dag niet met eene jacht, die veel min oplevert.

Duitschland.

De engelsche bladeren hebben aangekondigd dat er eene moordpoging gepleegd was tegen keizer Willem van Pruisen, tijdens de revue te Interburg nabij St-Petersburg. Volgens deze tijdingen had een priester van den russischen godsdienst een scheut gelost op den keizer, de kogel zou zijnen helm doorboord hebben en een officier die in het gevolg reed zoo gedood zijn.

De laatste tijdingen die heden uit Berlijn komen, melden dat er niets waar is in de tijdingen der engelsche bladeren. Keizer Willem is in goede gezondheid te Berlijn terug gekomen. Er heeft geen aanslag op zijn leven plaats gehad.

Italië.

Er heeft een aanslag tegen het leven en de vrijheid van prins Marco-Antonia Borghese en eenen zijner zonen plaats gehad, op de baan van Rome naar Porto-Anzio.

Gemaskerde mannen vuurden op het rijtuig, dat, dank aan de snelheid der paarden, de prins en diens zoon zoo niet aan den dood, dan toch aan eene zware rantsoeneerring ontrok.

De prinsen bemerkten in tijds den aanval, wierpen zich op den boden der voiture, en ontsnapten zoo zonder letsel aan den aanval. Ofschoon ook de paarden gewond werden, viel er geen doodelijk schot, en de ontbranding der geweren en de lichte wonden, welke de twee dravers bekwamen, vuurde hunne gewone snelheid aan, en het rijtuig vloog met bliksemnelheid over de baan.

De adel en het volk van Rome hebben aan de prinsen hunne warme deelneming betuigd, en men zegt dat er een plechtig *triduum* zal gevierd worden te Rome en te Porto-Anzio, om de Voorzienigheid te danken voor haren bijstand in dit vreeselijke oogenblik.

De aanval kan geen ander gevolg hebben, dan het stadje Porto-Anzio sterk benadeelen, omdat er zich niemand meer op den weg zal durven wagen, hoewel het oogenblik gekomen is, waarop de Romeinsche familiën zich naar die plaats begeven, om zeebaden te nemen. De andere tijdingen uit geheel Italië zij bedroevend, want overal is de oogst bijna geheel weg, daar hagel, sneeuw en oogst vernield hebben, wat door de overstromingen gespaard is.

Zwitserland.

Het gouvernement van Geneve breidt zijne willekeurigheid uit; zooals wij reeds gezegd hebben, is de politie in de villa gevallen, waar Mevrouw de hertogin van Madrid woont, heeft er een kanon in beslag genomen, dat de inwoners van Nantes haar ten geschenke hadden gezonden, en den heer Dameto, kamerheer der

hertogin, aanhouden. De kamerheer is eindelijk onder borgstelling losgelaten; wat het kanon betreft, wat recht had de politie de hand op dit wapen te leggen? Indien het waar was dat het naar Spanje moest gezonden worden, zooals men beweert, waarom deed men het dan niet in beslag nemen aan de grenzen, door de douanen? Het woonhuis kon of mocht zij daarvoor niet schenden. Mevrouw de hertogin had juist hare villa verlaten en was naar Lausanne vertrokken.

Spanje.

GEMENGDE BERICHTEN.

De eigenaars uit Catalonië, vooral die, welke de bergen bewonen, weigeren hunne huizen te verlaten en hunne deuren en vensters toe te metselen.

Ouderlingen, vrouwen en kinderen, vluchten naar Frankrijk of bij vertrouwde vrienden, om van de barbaarsche wet van generaal Velardo te ontsnappen. De mannen, gehuwde zooval als ongehuwde, scharen zich onder de Carlistische banden.

Don Alfonso bevindt zich met zijne moedige echtgenote, dona Maria de las Niever 2000 mannen, nabij Igualada, eene stad van 10,000 zielen, onder het bisdom Vich. Generaal Saballa opereert nabij den beelhebber, maar langs den kant van Salsana en Mansero.

Generaal Tristany heeft in geene veertien dagen de omstreken der belangrijke stad Reus verlaten, rondt welke hij schijnt een nieuwen blocus te hebben ingericht.

De brigadier Cabrinet is in eene hinderling gevallen in de bergen van Monteny, waar hij langs drie kanten tegelijk werd aangevallen. Hij ontkaam te nauwermond aan de handen zijner vijanden, en ontruimde het slagveld met achterlating zijner twee veldstukken. De juiste uitslag van dit gevecht is echter nog niet gekend.

De Carlisten hebben het beleg van Besalu opgebroken en volgens andere berichten van generaal Velardo, zijn de banden van Miret, Campos en Nastarat verdwenen, op het oogenblik dat de republikeinsche troepen die dachten te bereiken.

In de provincie Gerona, heeft de brigadier Campos verschillende banden verslagen nabij Espinellas. Hij doodde een man en nam er twee gevangen. Vier soldaten van Berga werden bevrijd en de Carlisten werden bij hunnen aftocht overvallen door het regiment van Navarra, waarbij zij nog 6 man verloren.

Een gedeputateerd uit Catalonië hebben generaal Velardo opgezocht en hem verzekerd, dat het heele land tegen de Carlisten zou opstaan, indien hij er in toestemde het bevel in te trekken, waardoor al de huizen die buitenaf gelegen zijn, moeten dichtgemetseld worden. Het schijnt dat de generaal hunne vraag heeft ingewilligd.

Amerika.

NIEUW MIDDEL OM RIJK TE WORDEN.
Dit geschiedt natuurlijk in de Vereenigde-Staten.

Op zekeren dag ontvangen verschillende personen, die eene zelfde stad bewonen, eenen brief, waarin eene banknoot was gesloten.

Deze brief was nagenoeg als volgt opgesteld: « Mijnheer, ik geloof dat gij geen man zijt om u door ijdele gedachten van plichtgevoel te laten weerhouden.

» Er biedt zich voor u eene gelegenheid aan om in korten tijd fortuin te maken. Ik ben er in geluk bij middel van eene operatie, die mijn geheim blijft, de bankbiljetten zeer juist na te maken. Het hier bijgevoegd biljet... zal er u een bewijs van geven.

» Ik daag u uit om hetzelfde uit een echt te onderscheiden.

» Ziehier wat ik voor te stellen heb, wetende dat ik mij gansch in u mag vertrouwen.

» Ik verbid mij om u zooveel valsche bankbiljetten te leveren als gij verlangt, mits 30 ten honderd te ontvangen van de somme welke zij zoogezegd voorstellen.

» Zendt gij mij 3,000 fr. in geld, dan zend ik u voor 10,000 fr. banknoten. »

Eenige dagen nadien kreeg de schrijver der brieven langs alle kanten antwoorden: brieven, waarin geld was gesloten, en vragen naar de valsche biljetten.

Men begrijpt wel, dat de fabrikant der valsche banknoten zich bepaalde met de gezonde gelden binnen te palmen, en zich verder met zijne lichtgeloovige en oneerlijke klanten niet inliet.

Men begrijpt daarenboven, dat deze behendige man aan zijne dupen goede en echte bankbiljetten had gezonden om ze des te beter naar zich te lokken. Doch dit wou hij langs den anderen kant uit, en op eenigen tijd was zijne fortuin gemaakt.